

vidt den vil gaa ind paa en saadan Bemyndigelse eller ej. Flertallet har derfor ikke kunnet tilraade paa nogen Maade at vedtage en saadan Paragraf. Det er altsaa om disse to mere principielle Stridsspørgsmaal, der ikke har kunnet naas nogen Enighed. — Jeg skal nu kortelig nævne Vædringsforslagene og tilføje en Forklaring deraf. De to første Vædringsforslag skal jeg ikke udtale mig om, jeg forudsætter, at de ville blive omtalte af det ærede Mindretal, som har stillet dem. De høre jo for Resten sammen, saa det sidste Afgørelse vil være afhængig af det første. Vædringsforslaget under Nr. 3 er nærmest en Redaktionsændring, men har dog ogsaa en lille Smule videregaaende Betydning, idet det jo for en Del er kommet frem under Henhyn til den ny Paragraf, der foreslaas, om, at det hele ikke for Fremtiden afhænger udelukkende af Ministerens Skøn, Ministerens Skøn er ikke det bestemende for at give Koncession, dette Spørgsmaal kan efter de indhentedede Erklæringers Indhold komme til Afgørelse. Man har derfor omredigeret det saaledes, at der skal fremlægges for Indenrigsministeren fyldestgørende Oplysninger fra de vedkommende o. s. v. Det have vi ment burde staa der, fordi man altid har Krav paa, at de Oplysninger, der indhentes og fremkomme, bør være fyldestgørende for den, der skal have det egentlige Skøn over Spørgsmaalet om vedkommende Banens Anlæg. — Vædringsforslaget under Nr. 4 er en Forandring i Lovforslagets § 2, Litra c. I Lovforslagets § 2, Litra c. forlanges der, at der skal „stilles betryggende Sikkerhed for Banens fortsatte og uforstyrrede Drift efter dens Fuldførelse“. Der har man i Udvalget været enig om at mene, at denne Betingelse var for streng, og at den egentlig kunde virke forstyrrende paa Tilslutningen til saadanne Baners Anlæg, idet om man end kunde faa Bidragydningerne til at tegne sig for de nødvendige Kapitaler, som paatræves dertil, altsaa Halvdelen af Anlægs-Kapitalen, saa vilde de vistnok have deres Betænklichkeiten ved at paatage sig en Garanti ud over Fremtiden, hvis Rækkevidde mangan en ikke kunde overse. De vilde som Følge deraf blive stræmmede bort fra at tegne sig for Bidrag. Man har derfor, naar Regeringen ønsker en saadan Sikkerhed i Vædringsforslaget under Nr. 4, søgt at give denne Sikkerhed en noget anden Form, og da den Form, at den skal tilvejebringes gennem et opsparet Driftsoverskud, saa at de bidragydende altsaa ikke kunne vente noget Udbytte, inden der kommer et Reservesfond tilveje paa 5 pCt. af Anlægs-kapitalens Stør-

relse. Et æret Mindretal har stillet en Underændring dertil, og saa er der endelig uden for Vædringen stillet et Vædringsforslag, men jeg skal ikke omtale dem nærmere, det vil jeg overlade til de ærede Forslagsstillere hver for sig. Som sagt, Udvalgets Flertal har kunnet slutte sig sammen om at fordre en saadan Sikkerhed som den, der indeholdes i Vædringsforslaget under Nr. 4, og finder, at den vil være fuldt tilstrækkelig. — Vædringsforslaget under Nr. 6, den ny Paragraf, med det Princip, som der ved den kommer ind i Loven, og da navnlig den Indskrænkning, som den gør i Ministerens Bemyndigelse, har jeg væsentlig omtalt. Jeg kan ikke tro, at den ærede Minister egentlig kunde have uovervindelige Betænklichkeiten ved at gaa ind paa denne Paragraf; thi han htrede, forstod jeg ham ret, under Sagens første Behandling, at det vilde ikke være nogen behagelig Opgave for Ministeren at træffe Afgørelse i saadanne tvivlsomme Spørgsmaal, og deri kan jeg fuldstændig give den ærede Minister Ret. Jeg anser det for meget vanskeligt for ham, og som jeg udtalte under Sagens første Behandling, ligger Vanskeligheden efter min Mening nærmest deri, at den ærede Minister ikke kan have det fuldstændige Overblik over de forskellige Interesser, som Jærnbannerne kunne komme i Berøring med, til at han kan være sikker paa at træffe en fuldstændig upartist Afgørelse. En Minister maa i saa Tilfælde henvende sig til sine Embedsmænd, sine tekniske Konsulenter, men det er slet ikke sikkert, at de altid ere aldeles uhildede i deres Dom, derimod maa man antage, at Byraad og Amtsråd som ere valgte med den særlige Opgave, at have saadanne specielle Areses Interesser for Øje, ganske anderledes ville kunne have Mening om disse Spørgsmaal, og det samme vil tilsidst være Tilfældet her i Salen, hvor der dog ogsaa rummes en Del Lokalkendskab. Derfor vilde det være mere naturligt, at Afgørelsen kom til at ligge her, naar det tillige kan have sine Ubehageligheder for den ærede Minister, som han udtalte sig, at træffe saadanne Afgørelser. Jeg ser det altsaa saaledes, at det ikke kan være uoverkommeligt for Ministeren at gaa ind paa dette Forslag om Indsættelse af en ny Paragraf. Om det Underændringsforslag, der under Nr. 7 er stillet hertil af et æret Mindretal, antager jeg, at Mindretallet selv vil udtale sig, jeg skal kun sige om det, at saaledes som det staa, vil det jo have til Følge, at Ministeren vel vil have at indhente Erklæring fra Byraad og Amtsråd, men han beholder lige fuldt Bemyndigelsen til at gøre, som han vil, til